

POSTANOWENIE

Warszawa, dnia 17 kwietnia 2025 r.

Krajowa Izba Odwoławcza - w składzie:

Przewodnicząca: Katarzyna Paprocka

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym bez udziału stron oraz uczestników postępowania odwoławczego w dniu 17 kwietnia 2025 r. w Warszawie odwołania wniesionego do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej w dniu 4 kwietnia 2025 r. przez wykonawcę Solaris Bus & Coach sp. z o.o. w Bolechowie-Osiedlu w postępowaniu prowadzonym przez Zakład Usług Komunikacyjnych „ROKBUS” sp. z o.o. w Rostworowie

postanawia:

1. umorzyć postępowanie odwoławcze,
2. znieść koszty pomiędzy stronami i nakazać zwrot z rachunku bankowego Urzędu Zamówień Publicznych kwoty 15 000 zł 00 gr (słownie: piętnaście tysięcy złotych zero groszy) na rzecz wykonawcy Solaris Bus & Coach sp. z o.o. w Bolechowie-Osiedlu, uiszczonej tytułem wpisu od odwołania.

Na orzeczenie - w terminie 14 dni od dnia jego doręczenia - przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Zamówień Publicznych.

Przewodnicząca:

Sygn. akt: KIO 1290/25

Uzasadnienie

Zamawiający, Zakład Usług Komunikacyjnych „ROKBUS” sp. z o.o. w Rostworowie prowadzi w trybie przetargu nieograniczonego, postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego pn. „Zakup 6 szt. autobusów elektrycznych”. Nr referencyjny 1.PN.2024. Ogłoszenie o zamówieniu zostało opublikowane w Suplemencie do Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej w dniu 18 grudnia 2024 r., pod nr 2024/S 246-777454. Wartość zamówienia przekracza progi unijne.

W dniu 4 kwietnia 2025 r. do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej wpłynęło odwołanie wniesione przez wykonawcę Solaris Bus & Coach sp. z o.o. w Bolechowie-Osiedlu, wobec czynności i zaniechań Zamawiającego polegających na:

- 1) wyborze oferty Karsan Otomotiv Sanayii ve Tic. A.Ş. (dalej jako: „Karsan”) jako najkorzystniejszej, podczas gdy powinna zostać odrzucona jako niezgodna z warunkami zamówienia;
- 2) zaniechaniu wezwania Karsan do uzupełnienia przedmiotowych środków dowodowych wymaganych w SWZ;
- 3) zaniechaniu wyboru oferty Odwołującego jako najkorzystniejszej.

Odwołujący zarzucił Zamawiającemu naruszenie:

- 1) art. 226 ust. 5 ustawy z dnia 11 września 2019 r. Prawo zamówień publicznych (Dz.U. z 2024 r., poz. 1320 ze zm., dalej „PZP”) poprzez zaniechanie odrzucenia oferty Karsan jako niezgodnej z warunkami zamówienia w zakresie okresu obowiązywania gwarancji na powłoki lakiernicze oraz antykorozyjne zabezpieczenie podwozia, która zgodnie z Rozdziałem IV pkt 9.3 SWZ powinna wynosić 84 miesiące, podczas gdy Karsan w złożonej ofercie zadeklarował 72 miesiące okresu obowiązywania tej gwarancji;
- 2) ewentualnie, art. 107 ust. 2 i ust. 4 w zw. z art. 106 ust. 1 w zw. z art. 226 ust. 5 PZP poprzez zaniechanie wezwania Karsan do uzupełnienia przedmiotowych środków dowodowych, o których mowa w Rozdziale XII pkt 1 SWZ, podczas gdy złożone przez wykonawcę wraz z ofertą były niekompletne i nie potwierdzały, że oferowane autobusy z spełniają określone przez Zamawiającego wymagania SWZ lub względnie zaniechanie wezwania Karsan do wyjaśnienia treści przedłożonych przedmiotowych środków dowodowych w celu ustalenia, czy istotnie potwierdzają taką zgodność.

W związku z powyższym Odwołujący wniósł o uwzględnienie odwołania w całości i nakazanie Zamawiającemu:

- 1) unieważnienia czynności wyboru oferty najkorzystniejszej,
- 2) przeprowadzenie ponownego badania i oceny złożonych, w tym odrzucenie oferty złożonej przez Karsan;
- 3) ewentualnie, wezwania Karsan do uzupełnienia przedmiotowych środków dowodowych (względnie ich wyjaśnienia) w celu potwierdzenia, że oferowane przez wykonawcę autobusy odpowiadają wymaganiom Zamawiającego określonym w SWZ.

Do postępowania odwoławczego nikt nie przystąpił.

Pismem z dnia 8 kwietnia 2025 r. Odwołujący, w związku z unieważnieniem przez Zamawiającego czynności wyboru oferty najkorzystniejszej, wniósł o umorzenie postępowania odwoławczego na podstawie art. 568 pkt 2 PZP.

Izba z urzędu ustaliła, iż w dniu 8 kwietnia 2025 r. na Zamawiający przekazał wykonawcom drogą elektroniczną, zawiadomienie o unieważnieniu czynności wyboru oferty najkorzystniejszej.

Krajowa Izba Odwoławcza zważyła, co następuje:

Należy stwierdzić, iż odwołanie złożono z zachowaniem ustawowego terminu określonego w art. 515 ust. 1 pkt 1 lit. a) PZP. Kopia odwołania została prawidłowo przekazana Zamawiającemu, a Odwołujący uiszczył wpis w wymaganej wysokości na rachunek Urzędu Zamówień Publicznych.

Nie budzi wątpliwości, iż w przedmiotowej sprawie, w związku z dokonanymi czynnościami Zamawiającego po wniesieniu odwołania, postępowanie podlega umorzeniu z uwagi na dyspozycję przepisu art. 568 pkt 2 PZP. Zgodnie z tym przepisem, Izba umarza postępowanie odwoławcze w przypadku stwierdzenia, że dalsze postępowanie stało się z innej przyczyny zbędne lub niedopuszczalne.

Jakkolwiek, w ramach powyższych przyczyn umorzenia postępowania, ustawodawca nie doprecyzował, o jakie sytuacje chodzi, to jednak jednolicie wskazuje się, że hipotezą przepisu objęte są sytuacje utraty tzw. substratu zaskarżenia, tj. unieważnienia czynności, które były przedmiotem zaskarżenia. W tej sytuacji, spór staje się bowiem bezprzedmiotowy.

W niniejszym postępowaniu mamy do czynienia z opisanym wyżej przypadkiem, bowiem po wniesieniu odwołania od czynności wyboru oferty najkorzystniejszej, Zamawiający unieważnił tę czynność, a tym samym podjął decyzję o konieczności jej powtórzenia. O fakcie tym poinformował wykonawców biorących udział w postępowaniu.

Tym samym przed rozpoczęciem posiedzenia przed Izbą nie istniały już czynności, do których odnosiły się zarzuty odwołania i których prawidłowość kwestionował Odwołujący. Dla składu orzekającego Izby oznacza to autoweryfikację czynności, które dotychczas podjął w postępowaniu Zamawiający. Innymi słowy, w momencie orzekania przez Izbę nie istniał substrat zaskarżenia, będący podstawą korzystania ze środków ochrony prawnej przez Odwołujących.

Zaskarżenie czynności, która w kształcie wskazanym w odwołaniu już nie istnieje, nie daje podstaw do analizy zaskarżonych a unieważnionych następnie czynności Zamawiającego i do ewentualnego stwierdzenia naruszenia przepisów przez Zamawiającego. Nie może być zatem podstawą do wydania orzeczenia merytorycznego. Uznać w takiej sytuacji należy, iż prowadzenie dalszego postępowania odwoławczego stało się zbędne.

W konsekwencji mając na względzie okoliczności niniejszej sprawy oraz brzmienie art. 568 pkt 2 PZP, orzeczono jak w sentencji.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono stosownie do jego wyniku na podstawie art. 557 PZP w zw. z § 9 ust. 1 pkt 2 tiret pierwsze oraz ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 2020 r. w sprawie szczegółowych rodzajów kosztów postępowania odwoławczego, ich rozliczania oraz wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania (Dz.U. z 2020 r., poz. 2437), z którego wynika, że w przypadku umorzenia postępowania odwoławczego przez Izbę w całości ze względu na stwierdzenie, że dalsze postępowanie stało się z innej przyczyny zbędne, koszty znosi się wzajemnie, a jeżeli doszło do tego przed otwarciem rozprawy, to Izba orzeka o dokonaniu zwrotu odwołującemu z rachunku Urzędu kwoty uiszczonej tytułem wpisu.

Przewodnicząca: